

Kuolon tiellä kulkevalle kaikki kaunis katoaaYön varjot raiskaa
vat päivänvalon taivas päälle putoaaVälähdys on elämämme, aika
tietää kuolemaaSe hiljaa hiipii, voimat kerää, taudit kylvää, t
uhoaaVerestä ja kyyneleistä kasvoi siivet vihanOn aika nousta v
apauteen, unohtaa aika menneisyydenNyt tuuli kuiskaa hiljaa, et
tä pimeys kylmää tuoTaakse jäävät vuodet maan se uutta aikaa ka
svattaaUuden hetken syntymä on lähde kuolematonIkuisuuden harmo
nia ympyrä rikkoutumatonYli vuorien ja kosmosten, läpi myrskyje
n kaaoksenKasvot kauniit pirstaleiksi repii mielen tuskan tukah
duttaaNyt tuuli kuiskaa hiljaa, että pimeys kylmää tuoTaakse jä
ävät vuodet maan se uutta aikaa kasvattaaUuden hetken syntymä o
n lähde kuolematonIkuisuuden harmonia ympyrä rikkoutumaton...viim
ein koittaa aika uusi tuon puolen syvän ja pimeän...Nyt tuuli kui
skaa hiljaa, että pimeys kylmää tuoTaakse jäävät vuodet maan se
uutta aikaa kasvattaaUuden hetken syntymä on lähde kuolematonI
kuisuuden harmonia ympyrä rikkoutumatonPaluu elämään on mahdoto
nta ja taistelu on turhaaViattomuuden löytäminen harhaako vai m
atkan pääKuolonhiljaisuus pysähdyttää, hetki mitä ei ymmärräAik
a on tämä jossa elämme hetki johon kuolemmeNyt tuuli kuiskaa hi
ljaa, että pimeys kylmää tuoTaakse jäävät vuodet maan se uutta
aikaa kasvattaaUuden hetken syntymä on lähde kuolematonIkuisuud
en harmonia ympyrä rikkoutumaton...viimein koittaa aika uusi tuon
puolen syvän ja pimeän...